

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/29/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ on perustettu yhteisössä toteutettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä (yhteisön järjestelmä), jonka tarkoitus on edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti.
- (2) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC), joka on Euroopan yhteisön puolesta hyväksytty neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽⁵⁾, perimmäisenä tavoitteena on ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuuksien vakauttaminen sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastojärjestelmään. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maapallon keskimääräisen vuosittaisen pintalämpötilan kokonaisuus saisi olla enintään 2 celsiusastetta suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon. Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) viimeisimmän raportin mukaan tavoitteen saavuttaminen edellyttää, että koko maailman kasvihuonekaasupäästöjen kasvu pysähtyy vuoteen 2020 mennessä. Tämä vaatii yhteisöltä lisäponnistuksia sekä kehittyneiden maiden saamista nopeasti mukaan päämäärän tavoitteluun. Lisäksi olisi kannustettava kehitysmaita osallistumaan päästöjen vähentämisprosessiin.
- (3) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sitoutui selkeästi vähentämään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia

vuoden 1990 tasosta ja 30 prosenttia siinä tapauksessa, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat sitoutuvat osallistumaan pyrkimykseen riittävässä määrin vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Vuoteen 2050 mennessä kasvihuonekaasupäästöjä olisi vähennettävä vähintään 50 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna. Kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava näiden päästövähennysten saavuttamiseen, kansainvälinen meriliikenne ja ilmailu mukaan luettuina. Ilmailu myötävaikuttaa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, koska se on sisällytetty yhteisön järjestelmään. Jos jäsenvaltiot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä hyväksyneet sellaista sopimusta, johon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta sisältyvät kansainväliset meriliikenteen päästötavoitteet, tai jos yhteisö ei ole mainittuun päivään mennessä hyväksynyt tällaista sopimusta UNFCCC:n kautta, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhteisön vähennyssitoumukseen yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jolloin tavoitteena on ehdotetun säädöksen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Tällaisella ehdotuksella olisi saatettava kaikki kielteiset vaikutukset yhteisön kilpailukykyyn mahdollisimman vähiin samalla kun otetaan huomioon mahdolliset ympäristöhöydyt.

- (4) Ilmastonmuutosta käsittelevän Balin konferenssin (COP 13 ja COP/MOP 3) tuloksista 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ Euroopan parlamentti toisti kantansa, jonka mukaan teollisuusmaiden olisi sitouduttava vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään vähintään 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja 60–80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna. Koska Euroopan unioni odottaa, että Kööpenhaminassa vuonna 2009 pidettävässä osapuolten viidennessätoista konferenssissa päädytään positiiviseen tulokseen, sen olisi aloitettava päästöjen vähentämistä koskevien tiukempien tavoitteiden valmistelu vuoden 2020 ja sen jälkeisen ajan osalta, ja sen olisi pyrittävä varmistamaan, että yhteisön järjestelmä mahdollistaa vuoden 2013 jälkeen tarvittaessa tiukemmat päästökätköt osana unionin osuutta tulevassa kansainvälisessä ilmastonmuutossoitumuksessa, jäljempänä ”kansainvälinen ilmastonmuutossoitumus”.
- (5) Edellä tarkoitettujen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi olisi tehtävä ennakoiva suunnitelma yhteisön järjestelmään kuuluvien laitosten päästöjen vähentämiseksi. Jotta yhteisön sitoumus kasvihuonekaasujen vähentämisestä vähintään 20 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna voitaisiin saavuttaa kustannustehokkaasti, mainituille laitoksille jaettavien päästöoikeuksien määrän olisi vuoteen 2020 mennessä oltava 21 prosenttia pienempi kuin niiden vuoden 2005 päästöjen määrä.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUVL C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. huhtikuuta 2009.

⁽⁴⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) Yhteisön järjestelmän varmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi olisi säädettävä yhteisön järjestelmän saavutustason nostamisesta siten, että päästäisiin yli 20 prosentin kokonaisvähennykseen; tämä on tarpeen erityisesti, kun otetaan huomioon Eurooppa-neuvoston tavoite 30 prosentin vähennyksestä vuoteen 2020 mennessä, mitä pidetään tieteellisesti välttämättömänä vaarallisen ilmastomuutoksen välttämiseksi.
- (7) Jos yhteisö tekee kolmansien maiden kanssa kansainvälisen ilmastomuutos sopimuksen, jossa määrätään aiheellisista maailmanlaajuisista toimista vuoden 2012 jälkeen, olisi tuettava merkittävästi näissä maissa tehtyjen päästövähennysten hyvittämistä. Ennen tällaisen sopimuksen tekemistä olisi kuitenkin lisättävä varmuutta siitä, että yhteisön ulkopuolelta peräisin olevien hyvitysten käyttö voi jatkua.
- (8) Vaikka ensimmäisen päästökauppakauden aikana saadut kokemukset ovat osoittaneet yhteisön järjestelmän mahdollisuudet ja toisen kauden kansallisten jakosuunnitelmien valmistuminen tuottaa huomattavia vähennyksiä vuoteen 2012 mennessä, vuonna 2007 suoritettua tarkastelussa on vahvistunut käsitys siitä, että päästökauppajärjestelmää on yhdenmukaistettava, jotta voidaan paremmin hyödyntää päästökaupan edut, välttää häiriöt sisämarkkinoilla ja helpottaa päästökauppajärjestelmien yhteenliittämistä. Lisäksi olisi parannettava järjestelmän ennakoitavuutta ja laajennettava sen soveltamisalaa sisällyttämällä siihen uusia aloja ja kaasuja, jotta voidaan vahvistaa tarvittaviin investointeihin kannustavia hiilidioksidipäästöjen hintasignaaleja, ja tarjoamalla uusia vähennysmahdollisuuksia, jotka johtavat alhaisempiin yleisiin vähentämiskustannuksiin ja järjestelmän tehokkuuden parantumiseen.
- (9) Kasvihuonekaasujen määrittelmä olisi yhdenmukaistettava UNFCCC-sopimuksen määrittelmän kanssa ja eri kasvihuonekaasujen ilmaston lämpenemistä aiheuttavan vaikutuksen määrittelyä ja sen ajantasaistamista olisi selkiytettävä.
- (10) Yhteisön järjestelmä olisi laajennettava koskemaan laitoksia, joiden päästöjen tarkkailu, raportointi ja todentaminen voidaan toteuttaa samalla tarkkuudella, joka tällä hetkellä koskee nykyisin sovellettavia tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvaatimuksia.
- (11) Jos on käytössä vastaavia, erityisesti verotuksellisia keinoja sellaisten pienten laitosten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, joiden päästöjen määrä ei ylitä päästökynnystä, joka on 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa, olisi voitava turvautua menettelyyn, jolla jäsenvaltiot voivat jättää tällaiset pienet laitokset päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle niin kauan kuin näitä toimenpiteitä sovelletaan. Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä. Mainitun päästökynnyksen avulla voidaan yksinkertaistaa hallintoa ja saada siten suhteessa paras hyöty vähentyneinä hallinnollisina kustannuksina kutakin järjestelmän ulkopuolelle jäävää hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohden.
- Viisivuotisista jakokausista luopumisen vuoksi sekä varmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi olisi säädettävä kasvihuonekaasujen päästölupien tarkistusväleistä. Jäsenvaltioiden asiana on ehdottaa pieniä laitoksia koskevia toimenpiteitä, joilla saavutetaan vastaava osallistuminen päästövähennyksiin kuin yhteisön järjestelmällä. Näihin toimenpiteisiin voivat sisältyä verotus, teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset ja sääntely. Kun otetaan huomioon tarve vähentää pienten päästöjen aiheuttajiin kohdistuvaa tarpeetonta hallinnollista rasitetta, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä ja toimenpiteitä tämän direktiivin noudattamiseksi.
- (12) Tämän direktiivin soveltamista koskeviin tietoihin tutustumisen olisi oltava helppoa erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset).
- (13) Jotta voidaan varmistaa, että päästökauppajärjestelmällä saavutetaan ajan mittaan asteittaisia ja ennakoitavia päästövähennyksiä, koko yhteisön päästöoikeuksien määrää kauden 2008–2012 puolivälistä laskettuna olisi vähennettävä lineaarisesti siten, että vuotuinen päästöoikeuksien vähennys on 1,74 prosenttia oikeuksista, jotka jäsenvaltiot ovat jakaneet jäsenvaltioiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti. Tällä tavoin yhteisön järjestelmällä voidaan kustannustehokkaasti auttaa toteuttamaan yhteisön sitoumus päästöjen vähintään 20 prosentin kokonaisvähennyksestä vuoteen 2020 mennessä.
- (14) Edellä kuvatuin tavoin voidaan yhteisön järjestelmässä saavuttaa vuoteen 2020 mennessä 21 prosentin vähennys vuoden 2005 ilmoitettujen päästöjen tasosta, mihin sisältyvät vaikutukset, jotka ovat seurausta soveltamisalan laajentamisesta kaudella 2008–2012 verrattuna kauteen 2005–2007, sekä päästökauppajärjestelmään kuuluvien alojen vuoden 2005 päästömäärät, joita on käytetty arvioitaessa Bulgarian ja Romanian kansallisia jakosuunnitelmia kaudeksi 2008–2012. Näiden lukujen perusteella päästöoikeuksien enimmäismäärä vuonna 2020 olisi 1 720 miljoonaa. Tarkat päästömäärät lasketaan, kun jäsenvaltiot ovat jakaneet päästöoikeudet kauden 2008–2012 kansallisia jakosuunnitelmia koskevien komission päätösten mukaisesti, sillä joidenkin laitosten päästöoikeuksien hyväksyminen edellyttää niiden päästöjen tarkistamista ja todentamista. Kun kauden 2008–2012 päästöoikeudet on jaettu, komissio julkistaa koko yhteisön päästöoikeuksien määrän. Koko yhteisön päästöoikeuksien määrää olisi tarkistettava niiden laitosten osalta, jotka osallistuvat tai jotka eivät osallistu yhteisön järjestelmään kaudella 2008–2012 tai vuodesta 2013 eteenpäin.
- (15) Yhteisön taloudelta vaadittavat lisäponnistukset edellyttävät muun muassa, että tarkistettu yhteisön järjestelmä toimii talouden kannalta mahdollisimman tehokkaasti ja perustuu koko yhteisössä täysin yhdenmukaistettuihin päästöoikeuksien jakoedellytyksiin. Sen vuoksi jaon peruseriaatteena olisi oltava niiden huutokauppaaminen, sillä tämä on yksinkertaisin jakotapa ja sitä pidetään yleensä

myös taloudellisesti tehokkaimpana järjestelmänä. Tällä ehkäistäisiin myös ansiottomat voitot ja turvattaisiin uusille osallistujille ja keskimääräistä nopeammin kasvaville talouksille samanlainen kilpailuasema kuin jo olemassa oleville laitoksille.

- (16) Jotta yhteisön järjestelmä säilyy ympäristöllisesti ja hallinnollisesti tehokkaana sekä vältetään kilpailun vääristymät ja uusien osallistujien varauksen käyttäminen loppuun varhaisessa vaiheessa, uusia osallistujia koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat samaa lähestymistapaa varsinkin laitosten ”huomattavien laajennusten” määritelmän suhteen. Sen vuoksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä säännökset direktiivin täytäntöönpanoa koskevien yhdenmukaisten sääntöjen hyväksymisestä. Näissä säännöissä ”huomattava laajennus” olisi tarvittaessa määriteltävä laajennukseksi, jolla laitoksen olemassa olevaa kapasiteettia laajennetaan vähintään 10 prosenttia tai laitoksen päästöt lisääntyvät huomattavasti kapasiteetin lisäyksen vuoksi. Uusien osallistujien varauksesta olisi myönnettävä päästöoikeuksia vain laitoksen huomattavaa laajennusta varten.
- (17) Kaikkien jäsenvaltioiden on tarpeen tehdä huomattavia investointeja talouksiensa hiili-intensiteetin vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä ja niiltä jäsenvaltioilta, joissa asukasta kohden lasketut tulot ovat vielä huomattavasti yhteisön keskiarvoa pienemmät ja joiden talous ei ole saavuttanut rikkaampien jäsenvaltioiden tasoa, vaaditaan suuria ponnistuksia energiatehokkuuden parantamiseksi. Yhteisön sisäisen kilpailun vääristymisen estäminen ja parhaan mahdollisen taloudellisen tehokkuuden turvaaminen yhteisön siirtyessä kohti turvallista ja kestävä, vain vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaa taloutta, ovat tavoitteita, jotka tekevät talouden alojen yhteisön järjestelmän mukaisen erilaisen kohtelun eri jäsenvaltioissa epäasianmukaiseksi. Sen vuoksi on tarpeen kehittää muita mekanismeja, joilla tuetaan niiden jäsenvaltioiden ponnistuksia, joissa asukasta kohden laskettu tulotaso on suhteellisen alhainen ja kasvunäkymät hyvät. Huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä 88 prosenttia olisi jaettava jäsenvaltioille sen mukaisesti, mikä oli niiden suhteellinen osuus päästöistä yhteisön järjestelmässä vuonna 2005 tai keskimäärin ajanjaksona 2005–2007 sen mukaan, kumpi on suurempi. Yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä olisi 10 prosenttia kokonaismäärästä jaettava tietyille jäsenvaltioille käytettäväksi päästöjen vähentämiseen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen. Tämän 10 prosentin jakamisessa olisi otettava huomioon asukasta kohden laskettu tulotaso vuonna 2005 sekä jäsenvaltioiden kasvunäkymät. Muita suurempi määrä olisi jaettava jäsenvaltioille, joissa on alhainen tulotaso ja hyvät kasvunäkymät. Jäsenvaltioiden, joissa keskimääräinen tulotaso asukasta kohden on yli 20 prosenttia suurempi kuin yhteisön keskiarvo, olisi osallistuttava tähän jakoon, jolleivät komission vaikutustentarvioinnissa, joka liittyy toimenpidepakettiin ilmastonmuutosta ja uusiutuvia energianlähteitä koskevien Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä, arvioidut koko toimenpidekokonaisuuden suorat kustannukset ylitä 0,7:ää prosenttia bruttokansantuotteesta. Huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä olisi lisäksi jaettava 2 prosentin osuus niiden jäsenvaltioiden kesken,

joiden kasvihuonekaasupäästöt alittivat vuonna 2005 vähintään 20 prosentilla sen tason, jota niihin sovellettiin viitevuonna Kioton pöytäkirjan mukaisesti.

- (18) Kun otetaan huomioon ne huomattavat ponnistelut, jotka ovat tarpeen ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja sen väistämättömiin seurauksiin sopeutumiseksi, on asianmukaista, että vähintään 50 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupan tuotosta käytetään seuraaviin tarkoituksiin: kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen; ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen; päästöjen vähentämistä ja muutoksen seurauksiin sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen; uusiutuvia lähteitä käyttävien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan toteuttaa uusiutuvan energian 20 prosentin osuutta vuoteen 2020 mennessä koskeva unionin sitoumus; energiatehokkuuden lisäämistä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan yhteisön sitoumuksen noudattaminen; kasvihuonekaasujen ympäristön kannalta turvallisen talteenoton ja geologisen varastoinnin tarjoaminen; energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanissa järjestetyssä ilmastonmuutosta koskevassa konferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon osallistuminen; metsien hävittämistä estävien ja kehitysmaiden sopeutumista helpottavien toimenpiteiden sekä yhteiskunnallisiin kysymyksiin kuten sähkön mahdollisten hinnankorotusten vaikutuksiin pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin annettavien vastausten tarjoaminen. Tämä osuus on huomattavasti pienempi kuin viranomaisten odotettavissa olevat nettotulot huutokaupasta, ottaen huomioon mahdollisesti vähentyvät tulot yhtiöverotuksesta. Lisäksi päästöoikeuksien huutokaupan tuottoja olisi käytettävä yhteisön järjestelmästä aiheutuvien hallinnollisten kustannusten kattamiseen. Tämän direktiivin olisi sisällettävä myös säännöksiä, jotka koskevat sen seuranta, että huutokaupasta saatavat varat käytetään näihin tarkoituksiin. Rahastojen käyttöä koskevien tietojen antaminen ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä velvollisuudesta ilmoittaa tietyistä kansallisista toimenpiteistä. Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti mahdollisesti toteutettavien valtion tukea koskevien menettelyjen lopputulokseen.
- (19) Edellä esitetyn vuoksi kaikkien päästöoikeuksien huutokaupan olisi vuodesta 2013 oltava vakiokäytäntö sähkön tuotannon osalta, koska sillä on mahdollisuus siirtää kasvavat hiilidioksidikustannukset hintoihin. Maksutta jaettava päästöoikeuksia ei olisi annettava hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin, koska tähän kannustetaan sillä, että varastoituihin päästöihin liittyviä oikeuksia ei tarvitse palauttaa. Kilpailun vääristymisen välttämiseksi sähköntuottajat voivat saada maksutta päästöoikeuksia kaukolämmön ja -jäähdytyksen tuottamisen osalta sekä lämmitystä ja jäähdytystä hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseksi sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/8/EY⁽¹⁾ määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla tuotettavan lämmön ja jäähdytyksen osalta, jos tällaiselle lämmölle, joka tuotetaan muiden alojen laitoksissa, annetaan oikeuksia maksutta.

(¹) EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin sekä uusia uusiutuvia energialähteitä koskevien teknologioiden tärkein pitkän aikavälin kannustin on, ettei pysyvästi varastoituja tai vältettyjä hiilidioksidipäästöjä koskevia oikeuksia tarvitse palauttaa. Ensimmäisten kaupallisten laitosten ja innovatiivisten uusiutuvaa energiaa koskevien teknologioiden demonstroinnin nopeuttamiseksi päästöoikeuksia olisi lisäksi varattava uusien osallistujien varauksesta, jotta voidaan varmistaa ensimmäisten unionissa toimivien tällaisten laitosten palkitseminen siitä, että riittävä määrä hiilidioksiditonnejä on varastoitu tai vältetty, edellyttäen että tietotaidon jakamisesta on olemassa sopimus. Lisärahoitusta olisi myönnettävä riittävän suurille hankkeille, jotka ovat luonteeltaan innovatiivisia ja joihin saadaan toiminnanharjoittajalta huomattavaa osarahoitusta, joka kattaa periaatteessa yli puolet tarpeellisista investointikustannuksista ja jossa otetaan huomioon hankkeen toteuttamiskelpoisuus.
- (21) Muiden yhteisön järjestelmään kuuluvien alojen osalta olisi perustettava siirtymäjärjestely, jonka mukaan maksutta jaettavat päästöoikeudet vuonna 2013 olisivat 80 prosenttia määrästä, joka vastaa sitä prosentuaalista osuutta kaikista yhteisön päästöistä ajanjaksona 2005–2007, jonka nämä laitokset ovat päästäneet osana yhteisön vuotuisten päästöoikeuksien kokonaismäärää. Tämän jälkeen maksutta jaettavien päästöoikeuksien olisi vähennyttävä vuosittain samansuuruisella määrällä siten, että vuonna 2020 jaetaan maksutta 30 prosenttia ja että oikeuksien jakaminen maksutta pyritään lopettamaan kokonaan vuonna 2027.
- (22) Jotta voidaan varmistaa hiili- ja sähkömarkkinoiden asianmukainen toiminta, olisi vuoden 2013 jälkeistä ajanjaksoa koskevan päästöoikeuksien huutokaupan käynnistytävä vuoteen 2011 mennessä ja perustuttava hyvissä ajoin etukäteen määriteltäviin mukaisiin ja objektiivisiin periaatteisiin.
- (23) Yhteisön sisäisen kilpailun vääristymisen saattamiseksi mahdollisimman vähiin olisi hyväksyttävä laitoksille siirtymäaikana annettavia maksutta jaettavia päästöoikeuksia koko yhteisöä koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen ("ennakolta asetetut vertailuarvot") mukaisesti. Näissä säännöissä olisi otettava huomioon kasvihuonekaasuja ja energiatehokkuutta koskevat tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, biomassan käyttö, uusiutuvat energialähteet sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi. Mitkään näistä säännöistä eivät saisi kannustaa lisäämään päästöjä, ja niillä olisi varmistettava, että kasvava osa näistä päästöoikeuksista huutokaupataan. Jotta markkinat voisivat toimia asianmukaisesti, päästöoikeuksien jakamisesta olisi päätettävä ennen päästökaupakauden alkua. Näissä yhdenmukaistetuissa säännöissä voidaan ottaa huomioon myös palavien prosessikaasujen käyttöön liittyvät päästöt, kun näiden prosessikaasujen tuotantoa ei voida välttää teollisessa prosessissa. Tältä osin säännöissä voidaan sallia päästöoikeuksien jakaminen maksutta kyseisiä prosessikaasuja polttavien laitosten toiminnanharjoittajille tai näitä kaasuja tuottavien laitosten toiminnanharjoittajille. Säännöillä olisi myös vältettävä epäasianmukaista kilpailun vääristymistä sähkön ja teollisuuslaitoksille toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian markkinoilla. Lisäksi säännöillä olisi vältettävä epäasianmukaisia kilpailun vääristymisiä yhden operaattorin laitosten ja ulkoistetun tuotannon laitosten tuotantotoiminnan välillä. Sääntöjä olisi sovellettava uusiin osallistujiin, jotka harjoittavat samaa toimintaa kuin olemassa olevat laitokset, jotka saavat siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta. Jotta ei vääristettäisi kilpailua sisämarkkinoilla, päästöoikeuksia ei olisi annettava maksutta uusien osallistujien harjoittamalle sähköntuotannolle. Uusien osallistujien vuonna 2020 varauksessa edelleen olevat päästöoikeudet olisi huutokaupattava.
- (24) Yhteisö säilyttää johtoasemansa neuvotteluissa kunnianhimoisesta kansainvälisestä ilmastomuutos sopimuksesta, jonka tavoitteena on rajoittaa maailmanlaajuinen lämpötilan nousu kahteen celsiusasteeseen. Se pitää Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutos sopimuksen osapuolten 13. konferenssissa ja Kioton pöytäkirjan osapuolten 3. kokouksessa Balissa Indonesiassa 3.–14. joulukuuta 2007 saavutettua edistystä tämän tavoitteen saavuttamisessa rohkaisevana. Jos muut kehittyneet maat ja muut suurimmat kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajat eivät osallistu tähän kansainväliseen sopimukseen, kasvihuonekaasupäästöt saattaisivat lisääntyä kolmansissa maissa, joissa teollisuudella ei ole samanlaisia hiilidioksidipäästöjen rajoituksia, ("hiilivuoto"), ja samalla aiheutuisi taloudellista haittaa yhteisön energiavaltaisen teollisuuden tietyille kansainväliselle kilpailulle alueille toimialoille ja toimialojen osille. Tämä voisi vaarantaa ympäristötavoitteiden tinki-mättömyyden ja yhteisön toimista saatavat hyödyt. Hiilivuodon uhkan torjumiseksi yhteisön olisi jaettava 100 prosenttia päästöoikeuksista maksutta asianomaiset perusteet täyttävälle toimialoille ja toimialojen osille. Näiden toimialojen ja toimialojen osien määrittelyä ja vaadittavia toimenpiteitä olisi arvioitava myöhemmin uudelleen, jotta voidaan varmistaa, että toteutetut toimet ovat olleet välttämättömiä, ja välttää ylisuuret korvaukset. Jos tiettyjen toimialojen tai toimialojen osien suhteen on asianmukaisesti perusteltavissa, ettei hiilivuodon riskiä voida torjua muilla keinoin, ja jos sähköntuotanto muodostaa suuren osan tuotantokustannuksista ja on tehokasta, toteutettavissa toimissa voidaan ottaa huomioon tuotantoprosessissa tapahtuva sähkönkulutus muuttamatta päästöoikeuksien kokonaismäärää. Näiden toimialojen tai toimialojen osien hiilivuotoriski olisi arvioitava lähtökohdaisesti 3-numerotasolla (NACE 3 -koodi) tai, tarvittaessa ja jos asianmukaiset tiedot ovat saatavilla, 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi).
- (25) Sen vuoksi komission olisi tarkasteltava tilannetta uudelleen 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä ja kuultava asiasta kaikkia niitä osapuolia, joita asia koskee, sekä laadittava kansainvälisten neuvottelujen tulokset huomioon ottava selvitys aiheelliseen ehdotukseen. Komission olisi tässä yhteydessä 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä ilmoitettava, mitkä energiavaltaiset toimialat tai toimialojen osat ovat sellaisia, joita hiilivuoto todennäköisesti uhkaa. Sen olisi perustettava tarkastelunsa arvioon toimialojen puuttuvista mahdollisuuksista siirtää tarvittavien päästöoikeuksien kustannukset tuotteiden hintaan menettämättä merkittävää markkinaosuutta yhteisön ulkopuolella sijaitseville laitoksille, jotka eivät toteuta vastaavia toimia päästöjä vähentämiseksi. Energiavaltaiset teollisuuden alat, joita hiilivuodon riskin katsotaan merkittävästi

uhkaavan, voisivat saada suuremman määrän päästöoikeuksia maksutta. Toinen mahdollisuus olisi perustaa tehokas hiilidioksidin tasausjärjestelmä, jolla voidaan saattaa merkittävän hiilivuodon riskin uhkaamat yhteisön laitokset tasavertaisempaan asemaan kolmansien maiden laitosten kanssa. Tällaisessa järjestelmässä maahantuojiin voitaisiin soveltaa vaatimuksia, jotka eivät olisi vähemmän edullisia kuin yhteisössä sijaitsevia laitoksia koskevat vaatimukset, esimerkiksi vaatimusta palauttaa päästöoikeuksia. Toteutettavien toimien olisi oltava UNFCCC-sopimuksen periaatteiden mukaisia. Erityisesti olisi noudatettava yhteisen mutta eriytetyn vastuun ja kullakin olevien valmiuksien periaatetta ottaen huomioon vähiten kehittyneiden maiden erityisasema. Lisäksi toimien olisi sovittava yhteen yhteisön kansainvälisten veloitteiden kanssa, joihin sisältyvät myös Maailman kauppajärjestöä koskevan sopimuksen mukaiset veloitteet.

- (26) Eurooppa-neuvostossa käydyt keskustelut merkittävälle hiilivuotoriskille alttiina olevien toimialojen tai toimialojen osien määrittämisestä ovat luonteeltaan poikkeuksellisia ja ne eivät vaikuta millään tavoin komissiolle perustamissopimuksen 202 artiklan nojalla kuuluvan täytäntöpanovallan käyttämistä koskeviin menettelyihin.
- (27) Jäsenvaltiot voivat katsoa tarpeelliseksi antaa tilapäisesti tasoitusta tietyille laitoksille, joiden on todettu olevan sellaisen merkittävän hiilivuodon riskin uhkaamia, joka koskee kasvihuonekaasupäästöjen kustannusten siirtymistä sähkön hintoihin. Tällaista tukea olisi annettava vain, kun se on tarpeellista ja oikeasuhteista, ja sillä olisi varmistettava, että yhteisön järjestelmän energiansäästöä ja siirtymistä "harmaasta" sähköstä "vihreään" sähköön koskevat kannustimet säilyvät.
- (28) Tasavertaisten kilpailuedellytysten varmistamiseksi yhteisössä olisi yhdenmukaistettava toiminnanharjoittajien yhteisön järjestelmässä käyttämien yhteisön ulkopuolella toteutuneita päästövähennyksiä koskevien hyvitysten käyttö. Kioton pöytäkirjassa vahvistetaan kehittyneille maille määrällisiä päästötavoitteita vuosiksi 2008–2012 sekä määrätään puhtaan kehityksen mekanismin mukaisista sertifioituista päästövähennyksistä ja yhteistoteutuksen mukaisista päästövähennyksistä sekä niiden käytöstä kehittyneissä maissa tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikka Kioton pöytäkirja ei vuodesta 2013 alkaen mahdollista päästövähennyksikköjen luomista, jollei isäntämaassa ole vahvistettu uusia määrällisiä päästötavoitteita, puhtaan kehityksen mekanismin mukaiset uudet hyvitykset saattavat edelleen olla mahdollisia. Sitten kun ilmastonmuutosta koskeva kansainvälinen sopimus on olemassa, olisi lisättävä sopimuksen ratifioineiden maiden sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennyksikköjen käyttöä. Niin kauan kuin tällaista sopimusta ei ole, sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennyksikköjen edelleen käyttäminen vaarantaisi tämän kannustimen tehon ja vaikeuttaisi uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevien yhteisön tavoitteiden saavuttamista. Sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennyksikköjen käytön olisi sovittava yhteen yhteisön päämäärän kanssa, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuuden olisi oltava 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, sekä edistettävä energiatehokkuutta, innovointia ja teknologian

kehittämistä. Jos yhteensopivuus näiden tavoitteiden saavuttamisen kanssa on turvattu, olisi mahdollistettava sellaisten sopimusten tekeminen kolmansien maiden kanssa, joilla kannustetaan niitä vähentämään päästöjä ja joilla saadaan aikaan kasvihuonekaasupäästöjen todellisia lisävähennyksiä samalla kun edistetään yhteisöön sijoittautuneiden yritysten innovointia ja teknologian kehittämistä kolmansissa maissa. Tällaiset sopimukset voivat olla useamman kuin yhden maan ratifioimia. Kun yhteisö on hyväksynyt tyydyttävän kansainvälisen ilmastonmuutosopimuksen, olisi lisättävä kolmansissa maissa toteutetuista hankkeista saatujen hyvitysten käyttömahdollisuuksia samaan aikaan, kun yhteisön järjestelmällä saavutettujen päästövähennysten määrä lisääntyy.

- (29) Ennakoitavuuden varmistamiseksi toiminnanharjoittajien olisi saatava varmuus mahdollisuudesta käyttää sellaista hanketyyppiä, jotka olivat hyväksyttävää käytettäviksi yhteisön järjestelmässä, vuosiksi 2008–2012 saatuja jäljellä olevia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksikköjä vuoden 2012 jälkeen siihen tasoon asti, jonka käyttö oli niille sallittu kaudella 2008–2012. Koska jäsenvaltiot eivät voi siirtää toiminnanharjoittajien hallussa olevia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksikköitä kansainvälisten sopimusten mukaiselta sitoumuskaudelta toiselle ("banking") ennen vuotta 2015 ja vain, jos jäsenvaltiot päättävät sallia näiden sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennyksikköiden siirtämisen rajoitetun siirto-oikeuden yhteydessä, tämä varmuus olisi turvattava vaatimalla, että jäsenvaltioiden on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa ennen vuotta 2012 tehdyistä päästövähennyksistä myönnettyt tällaiset sertifioidut päästövähennykset ja päästövähennyksikköt vuodesta 2013 voimassa oleviin päästöoikeuksiin. Koska jäsenvaltioita ei olisi veloitettava hyväksymään sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksikköitä, joiden käyttömahdollisuuksista ei niiden voimassa olevien kansainvälisten sitoumusten osalta ole varmuutta, edellä kuvattun vaatimuksen ei kuitenkaan olisi jatkettava 31 päivän maaliskuuta 2015 jälkeen. Toiminnanharjoittajille olisi annettava sama varmuus mahdollisuudesta käyttää ennen vuotta 2013 toteutetuista hankkeista saatuja sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen aiheutuvien päästöjen osalta. On tärkeää, että toiminnanharjoittajien hankkeista käyttämät hyvitykset merkitsevät todellisia, todistettavia, täydentäviä ja pysyviä päästövähennyksiä ja että niistä on selvää kestävää hyötyä kehitykselle eikä merkittäviä kielteisiä ympäristö- tai sosiaalisia vaikutuksia. Olisi luotava menetelmä, jonka avulla tietyt hanketyypit voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle.
- (30) Kansainvälisen ilmastonmuutosopimuksen tekemisen mahdolliseen viivästymiseen olisi varauduttava säätämällä mahdollisuudesta käyttää, kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten perusteella, yhteisön järjestelmän korkealaatuisista hankkeista saatavia hyvityksiä. Tällaiset sopimukset, jotka voivat olla kahden- tai monenvälisiä, saattaisivat mahdollistaa sellaisten hankkeiden edelleen tunnustamisen yhteisön järjestelmässä, joista saadaan päästövähennyksikköjä vuoteen 2012 asti mutta ei enää Kioton puiteissa.

- (31) Vähiten kehittyneet maat ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille, mutta niiden osuus kasvihuonekaasupäästöistä on vähäinen. Sen vuoksi vähiten kehittyneiden maiden tarpeet olisi asetettava etusijalle, kun huutokaupasta saatavia tuloja käytetään helpottamaan kehitysmaiden sopeutumista ilmastonmuutoksen vaikutuksiin. Koska näissä maissa on toteutettu vain hyvin vähän puhtaan kehityksen mekanismin mukaisia hankkeita, on aiheellista varmistaa näissä maissa vuoden 2012 jälkeen aloitetuista hankkeista saatavien hyvitysten hyväksyminen myös kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen puuttuessa, jos nämä hankkeet ovat selvästi lisähankkeita ja edistävät kestävä kehitystä. Tätä oikeutta olisi sovellettava vähiten kehittyneisiin maihin vuoteen 2020 asti edellyttäen, että ne ovat siihen mennessä joko ratifioineet kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen taikka kahden- tai monenvälisen sopimuksen yhteisön kanssa.
- (32) Kun kansainvälinen ilmastonmuutossopimus on tehty, voidaan käyttää lisähyvityksiä, jotka vastaavat enintään puolta yhteisön järjestelmässä tapahtuvasta lisävähennyksestä, ja korkealaatuisia puhtaan kehityksen mekanismin mukaisia kolmansista maista peräisin olevia hyvityksiä olisi hyväksyttävä yhteisön järjestelmässä ainoastaan vuodesta 2013 alkaen ja sen jälkeen, kun nämä maat ovat ratifioineet kansainvälisen sopimuksen.
- (33) Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden olisi annettava lupa ainoastaan sellaisten hankkeiden mukaisiin toimiin, joiden kaikilla osanottajilla on päätoimipaikka maassa, joka on tehnyt tällaisiin hankkeisiin liittyvän kansainvälisen sopimuksen. Tämän tarkoituksena on ehkäistä niissä valtioissa olevien yritysten "vapaamatkustamista", jotka eivät ole tehneet kansainvälistä sopimusta, lukuun ottamatta tapauksia, joissa nämä yritykset ovat sijoittautuneet sellaisiin kolmansiin maihin taikka osavaltioihin tai alueellisiin hallintoyksiköihin, jotka on yhdistetty yhteisön järjestelmään.
- (34) Se, että tämän direktiivin tietyissä säännöksissä viitataan siihen, että yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, ei vaikuta siihen, että myös jäsenvaltiot voivat tehdä tämän sopimuksen.
- (35) Kokemus on osoittanut, että päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia yhteisön järjestelmän säännöksiä olisi parannettava.
- (36) Unionin olisi edistettävä metsien häviämisen vähentämistä ja metsittämisen ja metsänuudistamisen edistämistä koskevan kansainvälisesti tunnustetun järjestelmän perustamista ja tukea UNFCCC:n piirissä tavoitetta kehittää rahoitusmekanismeja ottaen huomioon olemassa olevat järjestelyt osana tehokasta, vaikuttavaa, tasa-arvoista ja johdonmukaista rahoitusjärjestelmää ilmastonmuutosta koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa, joka on tarkoitus tehdä Kööpenhaminan ilmastonmuutoskonferenssissa (COP 15 ja COP/MOP 5).
- (37) Sen selventämiseksi, että direktiivi 2003/87/EY kattaa kaikenlaiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut sekä termisen tai katalyyttisen jälkipolton, olisi siihen lisättävä polttoa koskeva määritelmä.
- (38) Sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksia voidaan siirtää rajoituksetta henkilöiden välillä yhteisössä ja että yhteisön järjestelmä voidaan tammikuusta 2012 alkaen liittää päästökauppajärjestelmiin kolmansissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä, kaikkien päästöoikeuksien olisi oltava järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 280/2004/EY⁽¹⁾ perustetussa yhteisön rekisterissä. Tämä ei saisi rajoittaa sellaisten kansallisten päästörekiesterien säilyttämistä, jotka eivät kuulu yhteisön järjestelmään. Yhteisön rekisterin olisi tarjottava samanlaatuiset palvelut kuin kansallisten rekistereiden.
- (39) Hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto, kuljetus ja geologinen varastointi olisi sisällytettävä yhdenmukaistetulla tavalla yhteisön järjestelmään vuodesta 2013.
- (40) Olisi säädettävä järjestelyistä, jotka mahdollistavat päästöoikeuksien vastavuoroisen tunnustamisen yhteisön järjestelmän ja muiden sellaisten kolmansissa maissa, osavaltioissa tai alueilla perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten päästökauppajärjestelmien välillä, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.
- (41) Kolmansia maita, jotka ovat unionin naapurimaita, olisi rohkaistava liittymään yhteisön järjestelmään, jos ne noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia. Komission olisi kaikin keinoin pyrittävä edistämään tätä tavoitetta ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden sekä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden kanssa käytävissä neuvotteluissa sekä niille annettavan taloudellisen ja teknisen avun yhteydessä. Tämä helpottaisi teknologian ja tiedon siirtoa näihin maihin, mikä on tärkeä keino tarjota taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä etuja kaikille.
- (42) Tämän direktiivin mukaisesti olisi voitava tehdä sopimuksia päästöoikeuksien vastavuoroisesta tunnustamisesta yhteisön järjestelmän ja muiden kasvihuonekaasujen pakollisten päästökauppajärjestelmien välillä, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu ja jotka ovat yhteensopivia yhteisön järjestelmän kanssa, kun otetaan huomioon ympäristöpoliittiset tavoitteet sekä päästöjen tiukan ja vertailukelpoisen tarkkailu-, raportointi- ja todentamismekanismin ja noudattamisen valvontaa koskevan järjestelmän olemassaolo.

(1) EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) Yhteisön järjestelmästä saatu kokemus huomioon ottaen olisi oltava mahdollista myöntää päästöoikeuksia kasvihuonekaasuja vähentäville hankkeille, jos ne toteutetaan yhteisön tasolla hyväksytyjen yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisesti ja ne eivät johda päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan taikka haittaa yhteisön järjestelmän soveltamisalan laajentamista tai muita toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on yhteisön järjestelmään kuulumattomien päästöjen vähentäminen.
- (44) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (45) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat uuden osallistujan määrittämää koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista, päästöoikeuksien huutokauppaa, yhteisön laajuista siirtymäkauden päästöoikeuksien jakamista, tiettyjen demonstrointihankkeiden valintaan sovellettavien perusteiden ja yksityiskohdainten sääntöjen asettamista, merkittävän hiilivuodon riskille alttiina olevien toimialojen ja toimialojen osien luettelon laatimista, hyvitysten käyttöä, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, todentajien akkreditointia, hankkeita koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen täytäntöönpanoa sekä tiettyjen liitteiden muuttamista. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2003/87/EY muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (46) Direktiivi 2003/87/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.
- (47) On aiheellista säätää, että säännökset, joilla valmistellaan yhteisön järjestelmän tarkistettua toimintaa vuodesta 2013, on saatettava nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (48) Päästökauppakauden 2008–2012 saattamiseksi asianmukaisesti päätökseen olisi direktiivin 2003/87/EY säädöksiä, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivillä 2004/101/EY⁽²⁾, direktiivillä 2008/101/EY⁽³⁾ ja

asetuksella (EY) N:o 219/2009⁽⁴⁾, sovellettava edelleen, tämän kuitenkin vaikuttamatta komission mahdollisuuksiin hyväksyä toimenpiteet, joita yhteisön järjestelmän tarkistettu toiminta vuodesta 2013 alkaen edellyttää.

- (49)^{||} Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista.
- (50) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (51) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (52) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽⁵⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastonmuutoksen välttämiseksi.

Tässä direktiivissä annetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän yhteisön vähennyssitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan yhteisön hyväksyttyä kansainvälisen ilmastonmuutossovimuksen, joka johtaa 9 artiklassa vaadittuja suurempiin kasvihuonekaasujen päästöjen päästövähennyksiin, kuten ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosenttiin sitoumuksesta.”

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta Kioton pöytäkirjan hankemekanismin osalta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta – Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn mukauttaminen – Toinen osa (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) ’kasvihuonekaasuilla’ liitteessä II lueteltuja kaasuja ja muita ilmakehän sekä luonnollisia että ihmisen toiminnan aiheuttamia kaasumaisia ainesosia, jotka ottavat vastaan ja lähettävät edelleen infrapunasäteilyä;”
- b) Korvataan h alakohta seuraavasti:
- ”h) ’uudella osallistujalla’:
- yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästölupaa ensimmäisen kerran 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, tai
 - yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa ensimmäisen kerran harjoittavaa laitosta, tai
 - yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa harjoittavaa laitosta tai yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti sisällytettyä toimintaa harjoittavaa laitosta, jota on huomattavasti laajennettu 30 päivän kesäkuuta 2011 jälkeen, mutta vain siltä osin kuin on kyse tästä laajennuksesta.”
- c) Lisätään alakohdat seuraavasti:
- ”t) ’poltolla’ polttoaineiden hapetusta riippumatta tavasta, jolla tällä prosessilla tuotettua lämpöä, sähköä tai mekaanista energiaa käytetään, ja muuta tähän välittömästi liittyvää toimintaa, mukaan luetluna savukaasun puhdistus;
- u) ’sähköntuottajalla’ laitosta, joka on tuottanut 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen sähköä myytäväksi kolmansille osapuolille ja jossa ei suoriteta muuta liitteessä I lueteltua toimintaa kuin polttoaineiden polttoa.”
- 3) Korvataan 3 c artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”11 artiklan 2 kohdassa” ilmaisulla ”13 artiklan 1 kohdassa”.
- 4) Korvataan 3 g artiklassa ilmaisu ”14 artiklan nojalla annettujen ohjeiden” ilmaisulla ”14 artiklassa tarkoitetun asetuksen”.
- 5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:
- ”4 artikla
- Kasvihuonekaasujen päästöluvat**
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu tähän toimintaan erityisesti liittyviä päästöjä, paitsi jos sen toiminnanharjoittajalla on toimivaltaisen viranomaisen 5 ja 6 artiklan mukaisesti myöntämä lupa tai jos laitos on jätetty yhteisön järjestelmän ulkopuolelle 27 artiklan nojalla. Tätä sovelletaan myös 24 artiklan nojalla sisällytettyihin laitoksiin.”
- 6) Korvataan 5 artiklan d alakohta seuraavasti:
- ”d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti.”
- 7) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:
- a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään joka viides vuosi tarkastettava kasvihuonekaasujen päästölupaa uudelleen ja tehtävä siihen aiheellisia muutoksia.”
- b) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:
- ”c) 14 artiklassa tarkoitetun asetuksen mukaiset vaatimukset täyttävä seurantasuunnitelma. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittajat päivittävät seurantasuunnitelmia lupaa muuttamatta. Toiminnanharjoittajien on toimitettava päivitetty seurantasuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi;”
- 8) Korvataan 7 artikla seuraavasti:
- ”7 artikla
- Laitoksia koskevat muutokset**
- Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.”
- 9) Korvataan 9 artikla seuraavasti:
- ”9 artikla
- Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärä**
- Vuodesta 2013 alkaen vuosittain myönnettävien päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää vähennetään lineaarisesti kauden 2008–2012 puolivälistä alkaen. Määrää vähennetään lineaarisesti 1,74 prosenttia niiden päästöoikeuksien keskimääräisestä vuotuisesta kokonaismäärästä, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet niiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti.

Komissio julkaisee 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä vuoden 2013 päästöoikeuksien koko yhteisön absoluuttisen lukumäärän, joka perustuu niiden päästöoikeuksien kokonaismääriin, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet tai tulevat myöntämään kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti.

Komissio tarkastelee lineaarisesti vähennettävää määrää uudelleen ja tekee tarvittaessa ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuodesta 2020 alkaen, jotta asiasta voitaisiin tehdä päätös vuoteen 2025 mennessä.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärän tarkistaminen

1. Yhteisön järjestelmään 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaudella 2008–2012 osallistuneille laitoksille 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien lukumäärää tarkistetaan siten, että siinä otetaan huomioon näille laitoksille niiden yhteisön järjestelmään kuulumisen aikana myönnettyjen päästöoikeuksien vuotuinen keskimäärä tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajat, jotka on sisällytetty yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013, toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle asianmukaisesti perusteltuja ja riippumattomasti todennettuja päästötietoja, jotta ne voidaan ottaa huomioon mukautettaessa koko yhteisössä myönnettävien päästöoikeuksien määrää.

Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivään huhtikuuta 2010 mennessä 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen säännösten mukaisesti.

Jos toimitetut tiedot on asianmukaisesti perusteltu, toimivaltainen viranomainen ilmoittaa niistä komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä, ja myönnettävien päästöoikeuksien määrää, joka on tarkistettu 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä, tarkistetaan tämän mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi muita kasvihuonekaasuja kuin hiilidioksidia päästävien laitosten osalta ilmoittaa pienemmän päästömäärän näillä laitoksilla olevien päästövähennysmahdollisuuksien mukaisesti.

3. Komissio julkaisee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tarkistett määrät 30 päivään syyskuuta 2010 mennessä.

4. Sellaisten laitosten osalta, jotka 27 artiklan mukaisesti jätetään yhteisön järjestelmän ulkopuolelle, 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien myönnettyjen päästöoikeuksien koko yhteisön lukumäärää on vähennettävä siten, että otetaan huomioon näiden laitosten kaudella 2008–2010 todennetut keskimääräiset päästöt 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä tarkistettuina.”

11) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa

1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2013 huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei myönnetä maksutta 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti. Komissio määrittää ja julkistaa arvion huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

2. Kunkin jäsenvaltion huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä määräytyy seuraavasti:

a) 88 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan jäsenvaltioiden kesken osuuksina, jotka ovat yhtä suuria kuin asianomaisen jäsenvaltion osuus todennetuista päästöistä yhteisön järjestelmässä vuonna 2005 tai näiden kauden 2005–2007 keskiarvosta, sen mukaan, kumpi on suurempi;

b) 10 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistämiseksi yhteisössä, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla; ja

c) 2 prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan niiden jäsenvaltioiden kesken, joiden kasvihuonekaasupäästöt olivat vuonna 2005 vähintään 20 prosenttia alhaisemmat kuin sinä perusvuonna, jota niihin sovellettiin Kioton pöytäkirjan mukaisesti. Tämän prosenttiosuuden jako kyseisten jäsenvaltioiden kesken on määritetty liitteessä II b.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, osuus lasketaan käyttämällä niiden yhteisön järjestelmän mukaisia todennettuja päästöjä vuonna 2007.

Edellä olevassa b ja c alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia mukautetaan tarvittaessa suhteellisesti sen varmistamiseksi, että jaossa käytettävä prosenttiluku on b alakohdan osalta 10 ja c alakohdan osalta 2.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Vähintään 50 prosenttia 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, mukaan luettuina kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua huutokaupasta saadut tulot, taikka näitä tuloja vastaava määrä, olisi käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

a) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, myös osallistumalla energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanin ilmastomuutoskonferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon, ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen sekä päästöjen vähentämistä ja ilmastomuutoksen sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen, myös demonstrointihankkeiden,

rahoittaminen, mukaan luettuna osallistuminen Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman aloitteisiin ja eurooppalaisten teknologiayhteisöjen aloitteisiin;

- b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotetun energian 20 prosentin osuutta vuoteen 2020 mennessä koskeva yhteisön sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan yhteisön sitoumuksen täyttämisen edistäminen;
- c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsien häviäminen sekä lisäämään metsitystä ja metsien uudelleenistutusta kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen, siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastomuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;
- d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan avulla yhteisössä;
- e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa;
- f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen;
- g) energiatehokkuuden ja puhtaan teknologian tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;
- h) energiatehokkuuden ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pienija keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;
- i) yhteisön järjestelmän hallinnollisten kustannusten kattaminen.

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa 50:tä prosenttia 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista huutokaupoista saatavat tulot mukaan luettuina.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti toimittamissa raporteissaan.

4. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia koskevan asetuksen, jonka tarkoituksena on varmistaa, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tätä varten prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioidujen päästöoikeuksien määrien osalta.

Huutokaupat on suunniteltava siten, että

- a) toiminnanharjoittajilla ja erityisesti yhteisön järjestelmään osallistuvilla pk-yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;
- b) kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haittaa huutokaupan sujumista;
- c) huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta, ja vältetään tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia; ja
- d) päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin huutokaupan osalta huutokauppaa koskevien sääntöjen asianmukaisesta täytäntöönpanosta, erityisesti siltä osin kuin on kyse oikeudenmukaisesta ja vapaasta osallistumisesta, avoimuudesta, hintojen muodostumisesta sekä teknisistä ja käytännön seikoista. Nämä raportit on toimitettava kuukauden kuluessa asianomaisesta huutokaupasta ja ne julkistetaan komission verkkosivustolla.

5. Komissio seuraa Euroopan päästöoikeusmarkkinoiden toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta vuosittain kertomuksen, mukaan luettuna huutokauppojen toteuttamisesta, likviditeetistä ja kaupatuista määristä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.”

12) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”10 a artikla

Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat yhteisön laajuiset siirtymäsäännökset

1. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 jäljempänä 4, 5, 7 ja 12 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, mukaan lukien 19 kohdan yhdenmukaistettua soveltamista varten tarpeelliset säännökset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteitä sääntelymenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä yhteisön laajuiset ennakoita asetettujen vertailuarvojen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaihin tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

Määritellään periaatteita yksittäisiä toimialoja ja toimialojen osia koskevien ennakoita asetettujen vertailuarvojen asettamista varten komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jos yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutossovimuksen, joka johtaa kasvihuonekaasupäästöjen yhteisön vähennysten kanssa vertailukelpoiseen pakollisiin vähennyksiin, komissio tarkastelee edellä tarkoitettuja toimenpiteitä uudelleen varmistaakseen, että päästöoikeuksia jaetaan maksutta ainoastaan, jos se on tämän sopimuksen mukaisesti täysin perusteltua.

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakoita asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla yhteisössä vuosina 2007–2008. Komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jäljempänä olevien 14 ja 15 artiklan mukaisesti annettavissa asetuksissa säädetään tuotantoon sidoksissa olevien kasvihuonekaasupäästöjen seuranta, raportointia ja todentamista koskevat säännöt ennakoita asetettavien vertailuarvojen määrittämiseksi.

3. Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

4. Kaukolämpöä ja direktiivissä 2004/8/EY määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettava kokonaismäärä tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

5. Päästöoikeuksien vuosittainen enimmäismäärä, jonka perusteella lasketaan päästöoikeudet muille kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluville laitoksille, jotka eivät ole uusia osallistujia, ei saa olla suurempi kuin seuraavien yhteismäärä:

- koko yhteisön vuotuinen kokonaismäärä, sellaisena kuin se määritellään 9 artiklan nojalla, kerrottuna niiden laitosten päästöjen osuudella, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, niistä laitoksista peräisin olevien keskimääräisestä kaudella 2005–2007 todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joita yhteisön järjestelmä koskee kautena 2008–2012, ja
- niiden laitosten vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen kokonaismäärä kautena 2005–2007, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013 ja jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella vähennyksellä.

Tarvittaessa on sovellettava yhtenäistä monialaista korjauskerrointa.

6. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön myös taloudellisia toimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, joihin todennäköisesti kohdistuu huomattava hiilivuodon riski, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten siirtymisestä sähkön hintoihin, näiden kustannusten kompensoimiseksi silloin, kun tämä on tällä alalla sovellettavien ja hyväksyttävien valtion tukea koskevien sääntöjen mukaista.

Näiden toimenpiteiden on perustuttava epäsuorien hiilidioksidipäästöjen ennakoita asetettaviin vertailuarvoihin tuotettua yksikköä kohti. Nämä ennakoita asetettavat vertailuarvot lasketaan kullekin toimialalle tai toimialan osalle tuotettua yksikköä kohden tarvittavan sähkönkulutuksen, joka tuotetaan tehokkainta käytettävissä olevaa teknologiaa hyödyntäen, ja Euroopan asianomaisen sähköntuotannon keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen perusteella.

7. Viisi prosenttia 9 ja 9 a artiklan mukaisesti kaudeksi 2013–2020 määritellystä päästöoikeuksien koko yhteisön määrästä varataan uusille osallistujille enimmäismääränä, joka voidaan jakaa uusille osallistujille tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huutokaupattava ne tästä yhteisön laajuisesta varauksesta myönnettävät päästöoikeudet, joita ei ole jaettu uusille osallistujille eikä käytetty tämän artiklan 8, 9 tai 10 kohdan mukaisesti vuosina 2013–2020, ottamalla huomioon sen, kuinka paljon jäsenvaltioissa olevat laitokset ovat hyödyntäneet tätä varausta 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä tarkempien järjestelyjen ja ajoituksen osalta, 10 artiklan 4 kohdan ja asiaa koskevat täytäntöönpanosäännökset.

Jaettavia määriä tarkistetaan 9 artiklassa tarkoitettulla lineaarisella määrällä.

Päästöoikeuksia ei saa jakaa maksutta uusien osallistujien sähköntuotannolle.

Komissio hyväksyy 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä uutta osallistujaa koskevan määritelmän soveltamista koskevat yhdenmukaistetut säännöt, erityisesti huomattavien laajennusten määrittelyn osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8. Uusien osallistujien varauksesta myönnettävistä päästöoikeuksista enintään 300 miljoonaa on käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2015 saakka siihen, että niillä tuetaan enintään 12:n sellaisen kaupallisen demonstrointihankkeen rakentamista ja käyttöönottoa, joilla tähdätään ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon ja geologiseen varastointiin, sekä uusiutuvan energian teknologiaa käsitteleviä demonstrointihankkeita unionin alueella.

Päästöoikeuksia on annettava saataville sellaisten demonstrointihankkeiden tukemiseen, joilla kehitetään paikoissa, jotka ovat maantieteellisesti tasapainoisesti jakaantuneet, useita erilaisia hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevia sekä innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita, jotka eivät ole vielä kaupallisesti kannattavia. Niiden myöntäminen määräytyy hiilidioksidipäästöjen todennetun välttämisen perusteella.

Hankkeet on valittava puolueettomien ja avoimien arviointiperusteiden nojalla, joihin sisältyvät tietojen jakoa koskevat vaatimukset. Nämä arviointiperusteet ja tarkemmat säännöt hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja ne saatetaan yleisön saataville.

Päästöoikeuksia on varattava hankkeille, jotka täyttävät kolmannessa alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Näitä hankkeita tuetaan jäsenvaltioiden välityksellä ja ne ovat laitoksen toiminnanharjoittajan merkittävää osarahoitusta täydentäviä. Ne voivat saada osarahoitusta myös asianomaiselta jäsenvaltiolta ja muista välineistä. Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

9. Liettua, joka on vuoden 2003 liittymissopimukseen liitettyssä Liettuan Ignalinan ydinvoimalaa koskevassa pöytäkirjassa n:o 4 olevan 1 artiklan mukaisesti sitoutunut sulkemaan Ignalinan ydinvoimalan yksikön 2 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, voi vaatia päästöoikeuksia uusien osallistujien varauksesta huutokaupatakseen ne 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun asetuksen mukaisesti, mikäli Liettuan todennettujen päästöjen kokonaismäärä yhteisön järjestelmässä vuosina 2013–2015 ylittää Liettuan sähköntuotantolaitosten tuolla jaksolla tuottamia päästöjä varten myönnetty maksutta jaettavat päästöoikeudet lisätynä kolmella kahdeksasosalla Liettuan vuosina 2013–2020 huutokaupattaviksi aikomista päästöoikeuksista. Tällaisten päästöoikeuksien enimmäismäärän on vastattava mainitulla jaksolla liikaa tuotettujen päästöjen määrää siltä osin kuin nämä liikapäästöt johtuvat sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen lisääntymisestä vähennettynä määrällä, jolla päästöoikeudet kyseisessä jäsenvaltiossa ajanjaksolla 2008–2012 mahdollisesti ylittävät Liettuan todennetut päästöt yhteisön järjestelmässä mainitulla ajanjaksolla. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

10. Sellainen jäsenvaltio, jonka sähköverkko on liitetty yhteen Liettuan kanssa ja joka on vuonna 2007 tuonut yli 15 prosenttia kansalliseen kulutukseen käytetystä itse kuluttamastaan sähköstä Liettuasta ja jossa päästöt ovat lisääntyneet uuteen sähköntuotantoon tehtyjen investointien vuoksi, voi soveltaa tarvittavin muutoksin 9 kohtaa mainitussa kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

11. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä vuonna 2013 on 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä. Sen jälkeen maksutta jaettavaa määrää vähennetään vuosittain samansuuruisilla määrillä siten, että maksutta jaetaan 30 prosenttia vuonna 2020, jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuoteen 2027 mennessä.

12. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, sellaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuotoriskille, jaetaan vuonna 2013 ja jokaisena sitä seuraavana vuonna vuoteen 2020 asti 1 kohdan mukaisesti maksutta päästöoikeuksia 100 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä.

13. Komissio määrittelee Eurooppa-neuvostossa käydyän keskustelun jälkeen 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien luettelon 14–17 kohdassa tarkoitettujen arviointiperusteiden mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 ja joka viides vuosi sen jälkeen.

Komissio voi joka vuosi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä lisätä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun luetteloon toimialan tai toimialan osan, jos analyttisessä kertomuksessa voidaan osoittaa, että tämä toimiala tai toimialan osa täyttää 14–17 kohdassa mainitut perusteet sellaisen muutoksen jälkeen, jolla on merkittävä vaikutus toimialan tai toimialan osan toimintaan.

Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi komissio kuulee jäsenvaltioita, kyseisiä toimialoja tai toimialojen osia ja muita asianomaisia sidosryhmiä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

14. Edellä 12 kohdassa tarkoitettujen toimialojen tai toimialojen osien määrittelemiseksi komissio arvioi yhteisön tasolla, missä määrin asianomaisen toimialan tai toimialan osan on mahdollista sopivalla jaotellutasolla siirtää tarvittavien päästöoikeuksien suorat kustannukset ja tämän direktiivin täytäntöönpanon seurauksena sähkön hinnannoususta aiheutuvat välilliset kustannukset tuotteiden hintoihin menettämättä merkittävää markkinaosuutta hiilidioksidipäästöjen kannalta vähemmän tehokkaille laitoksille, jotka sijaitsevat yhteisön ulkopuolella. Näiden arviointien on perustuttava hiilidioksidipäästöjen keskimääräiseen hintaan Euroopan unionin ilmastomuutosta ja uusiutuvaa energiaa vuonna 2020 koskevaan täytäntöönpanoa koskevaan toimenpidekokonaisuuteen liittyvän komission vaikutustenenarvioinnin mukaisesti sekä kauppa- ja tuotantoa ja arvonlisää koskeviin tietoihin kolmelta viimeisimmältä vuodelta kulta-kin toimialalta tai toimialan osalta, jos tiedot ovat saatavissa.

15. Toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille, jos

- a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten huomattavaan lisääntymiseen vähintään 5 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; ja
- b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättyinä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 10 prosenttia.

16. Sen estämättä, mitä 15 kohdassa säädetään, toimialan tai toimialan osan katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille myös jos:

- a) tämän direktiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien suorien ja välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten erityisen korkeaan nousuun vähintään 30 prosentilla laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä; tai
- b) kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys, joka määritellään kolmansiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja yhteisön kokonaismarkkinoiden koon (vuotuinen liikevaihto lisättyinä kolmansista maista peräisin olevalla kokonaistuonnilla) välisenä suhteena, on yli 30 prosenttia.

17. Edellä 13 kohdassa tarkoitettua luetteloa voidaan täydentää laadullisen arvioinnin tulosten perusteella ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat arviointiperusteet:

- a) missä määrin yksittäiset laitokset kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla voivat vähentää päästöjä tai sähkönkulutusta, mihin sisältyy tarvittaessa asiaan liittyvästä investoinnista aiheutuva tuotantokustannusten lisääntyminen, esimerkiksi käyttämällä tehokkainta tekniikkaa;
- b) markkinoiden nykyiset ja tulevat ominaisuudet, mukaan lukien tapaukset, joissa kaupan vaikutus tai suorien tai epäsuorien kustannusten nousu on lähellä jotain 16 kohdassa mainittua kynnyksiarvoa;
- c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille.

18. Edellä 13 kohdassa tarkoitettu luettelo laaditaan ottaen huomioon, jos asianmukaiset tiedot ovat käytettävissä, seuraavat seikat:

- a) missä määrin kolmannet maat, jotka edustavat ratkaisevaa osaa tuotteiden maailmanlaajuisesta tuotannosta hiilivuodon riskille alttiina olevilla toimialoilla tai toimialojen osilla, sitoutuvat tiukasti vähentämään

kasvihuonekaasupäästöjä asianomaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla ja yhteisöön verrattavassa laajuudessa ja saman aikataulun mukaisesti; ja

- b) missä määrin näissä maissa olevien laitosten tehokkuus hiilidioksidipäästöjen kannalta on verrattavissa yhteisössä valitsevaan.

19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia, jollei sen käyttäjä osoita toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitos aloittaa tuotannon uudelleen määrätyn kohtuullisen ajan kuluessa. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.

20. Komissio sisällyttää 1 kohdan nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin toimenpiteet, joilla määritellään laitokset, jotka lopettavat toimintansa osittain tai vähentävät huomattavasti kapasiteettiaan, ja toimenpiteet, joilla sopeutetaan tarvittaessa niille annettujen maksutta jaettavien päästöoikeuksien tasoa tämän mukaisesti.

10 b artikla

Toimenpiteet, joilla tuetaan tiettyjä energiavaltaisia teollisuudenaloja, kun on kyse hiilivuodosta

1. Komissio antaa 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kansainvälisten neuvottelujen tulokset ja niiden seurauksena mahdollisesti saatavat kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän vähennykset ja kaikkien asianosaisten osapuolten kuulemisen huomioon ottavan analyttisen kertomuksen, jossa tarkastellaan niiden energiavaltainen toimialojen tai toimialojen osien tilannetta, joita hiilivuodon riskin on määritelty merkittävästi uhkaavan. Kertomukseen on liitettävä aiheellisia ehdotuksia, joihin voivat sisältyä seuraavat:

- a) asianomaisten toimialojen tai toimialojen osien 10 a artiklan mukaisesti maksutta saamien päästöoikeuksien määrän tarkistaminen;
- b) 10 a artiklan mukaisesti määriteltyjen toimialojen tai toimialojen osien tuottamien tuotteiden maahantuojien sisällyttäminen yhteisön järjestelmään;
- c) jäsenvaltioiden energiaturvallisuuden kohdistuvien hiilivuodon vaikutusten arviointi, erityisesti silloin, kun sähkön siirtoyhteydet muuhun unioniin ovat riittämättömät ja kun sähköverkot ovat yhteydessä kolmansiin maihin, sekä tähän liittyvät asianmukaiset toimenpiteet.

Asianmukaisia toimenpiteitä harkittaessa on otettava huomioon myös mahdolliset sitovat alakohtaiset sopimukset, jotka johtavat suuruudeltaan ilmastonmuutoksen tehokkaan rajoittamisen edellyttämiin kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärävähennyksiin, jotka ovat tarkkailtavissa ja todennettavissa, ja joihin sovelletaan pakollisia valvontajärjestelyjä.

2. Komissio arvioi 31 päivään maaliskuuta 2011 mennessä, vaikuttavatko toimialojen tai toimialojen osien 1 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien osuutta koskevat päätökset, mukaan lukien vertailuarvojen ennakolta asettaminen 10 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, todennäköisesti merkittävästi niiden päästöoikeuksien määrään, jotka jäsenvaltiot tulevat 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti huutokauppaamaan, verrattuna vaihtoehtoon, jonka mukaan toteutetaan kaikkia aloja koskeva täysi huutokauppa vuonna 2020. Komissio tekee tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen huomioon näiden ehdotusten mahdolliset jakovaikutukset.

10 c artikla

Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon uudistamiseksi

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotantoa varten, tai sähköä tuottaville laitoksille, joita koskeva investointiprosessi on konkreettisesti alkanut samaan päivään mennessä edellyttäen, että jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

- kansallista sähköverkkoa ei ollut vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin (Union for the Coordination of Transmission of Energy, UCTE) ylläpitämään verkkoon;
- kansallinen sähköverkko oli vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinoituihin ylläpitämään verkkoon ainoastaan yhdellä enintään 400 MW:n tehoisella linjalla; tai
- vuonna 2006 yli 30 prosenttia sähköstä tuotettiin yhdestä ainoasta fossiilisesta polttoaineesta ja bruttokansantuote asukasta kohden oli enintään 50 prosenttia yhteisön markkinahinnoin lasketusta keskimääräisestä bruttokansantuotteesta asukasta kohden.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kansallinen suunnitelma, jossa määrätään investoinneista infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden jälkikäteen tapahtuvaan asentamiseen ja kehittämiseen. Kansallisessa suunnitelmassa on myös määrättävä, että niiden energiatuotannon rakennetta ja toimituslähteitä monipuolistetaan määrällä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa verrattuna aiottuihin investointeihin ottaen samalla huomioon tarpeen rajoittaa niin pitkälle kuin mahdollista kustannusten suoraa siirtymisiä hintoihin. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus infrastruktuurin ja puhtaiden teknologioiden kehitykseen tehdyistä investoinneista. ...kuun ... päivän 25. kesäkuuta 2009 jälkeen tehdyt investoinnit voidaan laskea tähän tarkoitukseen.

2. Siirtymäajan maksutta jaettavat päästöoikeudet vähennetään niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka kyseinen jäsenvaltio muutoin huutokauppasi 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vuonna 2013 siirtymäajan maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää 70:tä prosenttia sellaisilta sähköntuottajilta peräisin olevista keskimääräisistä vuotuisista todennetuista päästöistä sellaisen määrän

osalta, joka vastaa kyseisen jäsenvaltion lopullista kansallista bruttokulutusta vuosina 2005–2007, ja sitä vähennetään asteittain, jolloin vuonna 2020 ei ole enää maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät osallistuneet yhteisön järjestelmään vuonna 2005, asianomaiset päästöt lasketaan kyseisten jäsenvaltioiden yhteisön järjestelmän mukaisista todennetuista päästöistä vuonna 2007.

Kyseinen jäsenvaltio voi määrätä, että tämän artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet voi ainoastaan käyttää kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja päästöoikeuksien palauttamiseen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti saman laitoksen päästöjen osalta sen vuoden aikana, jolle päästöoikeudet on jaettu.

3. Toiminnanharjoittajille annetut päästöoikeudet perustuvat vuosina 2005–2007 todennettujen päästöjen mukaisesti myönnettyihin päästöoikeuksiin tai ennakolta asetettuihin tehokkuutta koskeviin vertailuarvoihin, joiden perustana on sellaisen kasvihuonetehokkaan sähköntuotannon suurimman osan päästötasojen painotettu keskiarvo, joka kuuluu erilaisia polttoaineita käyttävien laitosten muodostamaan yhteisön järjestelmään. Painotus voi heijastaa eri polttoaineiden osuutta kyseisen jäsenvaltion sähköntuotannossa. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ohjeita sen valmistamiseksi, että jakomenetelmässä vältetään epäasianmukainen kilpailun vääristyminen ja saatetaan kielteiset vaikutukset päästöjen vähentämiskannustimiin mahdollisimman pieniksi.

4. Tätä artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia sähköntuottajia ja verkonhaltijoita raportoimaan 12 kuukauden välein kansallisessa suunnitelmassa tarkoitettujen investointien täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle ja julkistettava nämä raportit.

5. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat jakaa päästöoikeuksia tämän artiklan perusteella, on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä toimitettava komissiolle hakemus, joka sisältää ehdotetun jakomenettelyn ja yksittäiset päästöoikeudet. Hakemuksen on sisällettävä:

- selvitys siitä, että jäsenvaltio täyttää vähintään yhden 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä;
- luettelo hakemukseen kuuluvista laitoksista ja päästöoikeuksien määrä, joka jaetaan kullekin laitokselle 3 kohdan ja komission ohjeiden mukaisesti;
- edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen suunnitelma;
- valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat kansallisessa suunnitelmassa suunniteltuja investointeja;
- tiedot, joista käy ilmi, että päästöoikeudet eivät aiheuta epäasianmukaista kilpailun vääristymistä.

6. Komissio arvioi hakemuksen ottaen huomioon 5 kohdassa määritellyt seikat ja se voi hylätä hakemuksen tai sen osan kuuden kuukauden kuluessa asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta.

7. Komissio arvioi kansallisten suunnitelmien täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen kaksi vuotta ennen sen jaksos päättymistä, jonka aikana jäsenvaltio voi myöntää 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa oleville laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoon. Mikäli komissio katsoo asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, että tätä jaksoa on mahdollisesti tarpeen pidentää, se voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaisia ehdotuksia, mihin sisältyvät ehdot, jotka on täytettävä, mikäli jaksoa pidennetään.”

13) Korvataan 11 ja 11 a artikla seuraavasti:

”11 artikla

Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä julkaistava ja toimitettava komissiolle luettelo sen alueella sijaitsevista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja kullekin sen alueella sijaitsevalle laitokselle maksutta jaettavista määristä, jotka on laskettu 10 a artiklan 1 kohdassa ja 10 c artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain helmikuun 28 päivään mennessä jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu 10, 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää maksutta jaettavia päästöoikeuksia 2 kohdan mukaisesti laitoksille, joiden merkitsemisen 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komissio on hylännyt.

11 a artikla

Hanketoiminnasta saatujen sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käyttäminen yhteisön järjestelmässä ennen kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen voimaantuloa

1. Tämän artiklan 2–7 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012 myöntämää sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön tasoa ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toiminnanharjoittajat voivat pyytää toimivaltaista viranomaista myöntämään niille vuodesta 2013 alkaen voimassa olevia päästöoikeuksia vastineeksi sertifioituista päästövähennyksistä ja päästövähennysyksiköistä, jotka on myönnetty vuoteen 2012 mennessä sellaisista hanketyypeistä saaduista päästövähennyksistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012.

Maaliskuun 31 päivään 2015 asti toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen vaihto, jos sitä pyydetään.

3. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet

toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa vuodesta 2013 alkaen toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksiköitä, jotka on saatu ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, vuodesta 2013 alkaen voimassa oleviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin ja päästövähennysyksiköihin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kautena 2008–2012.

4. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava vaihtaa vuodesta 2013 toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen vähiten kehittyneissä maissa aloitettaviin hankkeisiin perustuviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, joko siihen asti, kun nämä maat ovat ratifioineet yhteisön kanssa tehtävän asiaan kuuluvan sopimuksen, tai vuoteen 2020 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

5. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä ja jos kansainvälisen ilmastomuutosopimuksen tekemistä koskevia neuvotteluja ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten, joissa täsmennetään käytön tasot, mukaisista hankkeista tai muista päästöjen vähentämiseen tarkoitetuista toimista saatuja hyvityksiä. Toiminnanharjoittajat voivat tällaisten sopimusten mukaan käyttää kyseisissä kolmansissa maissa toteutetusta hanketoiminnasta saatuja hyvityksiä yhteisön järjestelmän mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseen.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on määrättävä, että yhteisön järjestelmässä voidaan käyttää hyvityksiä hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäväksi yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, mukaan lukien uusiutuvat energialähteet tai energiatehokkuutta koskevat teknologiat, joilla edistetään teknologian siirtoa ja kestävää kehitystä. Tällaisessa sopimuksessa on myös mahdollistettava sellaisista hankkeista saatujen hyvitysten käyttö, joissa käytetty pohjataso on alhaisempi kuin 10 a artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti maksutta jaettujen määrien taso tai alhaisempi kuin yhteisön lainsäädännössä edellytetyt tasot.

7. Kun kansainvälinen ilmastomuutosopimus on tehty, yhteisön järjestelmässä hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen hankkeista peräisin olevia hyvityksiä ainoastaan kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

8. Kaikki nykyiset toiminnanharjoittajat saavat käyttää hyvityksiä kaudella 2008–2020 joko enintään sen määrän, joka niille myönnettiin kaudella 2008–2012, tai määrän, joka vastaa prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 11 prosenttia niille kaudeksi 2008–2012 jaetuista oikeuksista, sen mukaan, kumpi määrä on suurempi.

Toiminnanharjoittajat voivat käyttää hyvityksiä enemmän kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua 11 prosenttia enintään määrän, jonka seurauksena niiden yhdistetyt maksut saadut päästöoikeudet kaudella 2008–2012 ja kaikki hankeperäiset hyvitykset vastaavat tiettyä prosenttiosuutta niiden todennetuista päästöistä kaudella 2005–2007.

Uudet osallistujat, myös kauden 2008–2012 uudet osallistujat, jotka eivät saaneet maksutta päästöoikeuksia eivätkä oikeutta käyttää sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksikköjä vuosina 2008–2012, ja uudet alat voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 4,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020. Ilma-alusten käyttäjät voivat käyttää hyvityksiä enintään määrän, joka vastaa tiettyä prosenttiosuutta, joka ei saa olla alle 1,5 prosenttia niiden todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020.

On hyväksyttävä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan määritellä ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti sovellettavat tarkat prosenttiosuudet. Vähintään kolmasosa lisämäärästä, joka jaetaan nykyisille toiminnanharjoittajille ensimmäisessä alakohdassa ensimmäiseksi mainitun prosenttiosuuden lisäksi, jaetaan toiminnanharjoittajille, joiden yhdistettyjen keskimääräisten maksutta ajettavien päästöoikeuksien taso ja hankeperäisten oikeuksien käytön taso kaudella 2008–2012 oli alin.

Näillä toimenpiteillä varmistetaan, että kaikkien myönnettujen hyvitysten käyttö ei ylitä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista yhteisön järjestelmään nykyisin kuuluvien alojen koko yhteisön vähennyksistä kaudella 2008–2020 eikä 50:tä prosenttia vuoden 2005 tason alittavista uusien alojen ja ilmailun koko yhteisön vähennyksistä kaudella, joka alkaa niiden liittymisestä yhteisön järjestelmään ja päättyy vuonna 2020.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9. Tiettyjen hanketyypeistä peräisin olevien hyvitysten käytön rajoittamiseksi voidaan soveltaa toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen.

Näissä toimenpiteissä vahvistetaan myös päivä, josta alkaen 1–4 kohdan mukaisten hyvitysten käytön on oltava näiden toimenpiteiden mukaista. Tämä päivä on aikaisintaan kuusi kuukautta toimenpiteiden hyväksymisestä mutta viimeistään kolme vuotta niiden hyväksymisen jälkeen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Komissio harkitsee, toimittaako se komitealle luonnoksen toimista, jotka on toteutettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii.”

14) Lisätään 11 b artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Yhteisö ja sen jäsenvaltiot saavat antaa luvan hanketoiminnalle ainoastaan, jos kaikilla hankkeeseen osallistujilla on päätoimipaikka joko maassa, joka on tehnyt tällaisia hankkeita koskevan kansainvälisen sopimuksen, taikka maassa, osavaltiossa tai alueellisessa hallintoyksikössä, jolla on 25 artiklan mukaisesti yhteys yhteisön järjestelmään.”

15) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, onko päästöoikeuksien markkinat riittävän hyvin suojattu sisäpiirikaupoilta ja markkinoiden manipuloinnilta, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän suojan varmistamiseksi. Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (*) säännöksiä voidaan käyttää niiden hyödykkeiden kauppaan soveltamista varten tarvittavin mukautuksin.

(*) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (*) mukaisesti.

(*) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.”;

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei vaikuta 10 c artiklan soveltamiseen.”

16) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

1. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyt päästöoikeudet ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen kahdeksan vuoden kaudella aiheutuvien päästöjen osalta.

2. Neljä kuukautta kunkin 1 artiklassa tarkoitetun kauden alkamisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on mitätöitävä päästöoikeudet, jotka eivät enää ole voimassa ja joita ei ole palautettu ja mitätöity 12 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä päästöoikeuksia henkilöille kuluvaan kautta varten korvatakseen näiden hallussa olevat päästöoikeudet, jotka mitätöidään ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”

17) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Päästöjen tarkkailu ja raportointi

1. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailusta ja raportoinnista asetuksen, joka koskee tonnakilometritietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan säännösten soveltamista varten ja joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja johon sisältyvissä kunkin kasvihuonekaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa täsmennetään asianomaisen kaasun ilmastoa lämmittävä potentiaali.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa asetuksessa otetaan huomioon uusien ja ajantasaisin tieteellinen tieto, jota on saatavissa erityisesti hallitustenväliseltä ilmastomuutospaneelilta, ja siinä voidaan myös määritellä vaatimuksia, joiden mukaan toiminnanharjoittajien on raportoitava sellaisen energiavaltaisen teollisuuden valmistamien tavaroiden tuottamiseen liittyvistä päästöistä, joka voi olla altis kansainväliselle kilpailulle. Asetuksessa voidaan lisäksi säätää vaatimuksia tällaisten tietojen riippumattomasta todentamisesta.

Näihin vaatimuksiin voi sisältyä raportointi tällaisten tavaroiden tuottamiseen liittyvän sähköntuotannon yhteisön järjestelmään kuuluvien päästöjen tasosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä tarkkailee laitoksen päästöjä ja raportoi niistä kunakin kalenterivuonna, tai, 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, käyttämästään ilma-alukselta, toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitettua asetuksen mukaisesti kyseisen vuoden päätyttyä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun asetukseen voi sisältyä vaatimuksia, jotka koskevat automatisoitujen järjestelmien ja tiedonvaihtomuotojen käyttöä, jolla yhdenmukaistetaan seurantasuunnitelmaa, vuotuista päästöraporttia ja todentamista koskevaa viestintää toiminnanharjoittajan, todentajan ja toimivaltaisten viranomaisten välillä.”

18) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Todentaminen ja akkreditointi”

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä asetuksen päästöraporttien todentamisesta liitteen V periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta. Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin akkreditoinnin, akkreditoinnin peruuttamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytyksistä sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnista.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Tietojen antaminen ja salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että kaikki päätökset ja kertomukset, jotka liittyvät päästöoikeuksien määrään ja jakamiseen sekä päästöjen tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen, julkaistaan välittömästi asianmukaisella tavalla, jolla varmistetaan syrjimätön tietojen saatavuus.

Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa paljastaa muille henkilöille tai viranomaisille muutoin kuin sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.”

20) Korvataan 16 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyihin päästöoikeuksiin liittyvää liikapäästöosakkoa korotetaan Euroopan kuluttajahintaindeksin mukaisesti.”

21) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen, merkitään yhteisön rekisteriin sellaisten prosessien suorittamiseksi, jotka liittyvät jäsenvaltioissa avattujen päästöoikeustilien ylläpitoon sekä 3 kohdassa tarkoitettua komission asetuksen mukaiseen päästöoikeuksien jakamiseen, palauttamiseen ja mitätöimiseen.

Kukin jäsenvaltio voi suorittaa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan mukaisesti hyväksytyt toimet.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun asetuksen on sisällettävä tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan suorittaa tapahtumia ja muita toimintoja 25 artiklan 1 b alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen toteuttamiseksi. Mainitussa asetuksessa säädetään myös yhteisön rekisteriin tehtäviin muutoksiin ja tapahtumien hallinnointiin liittyvistä menettelyistä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen asioiden osalta. Se sisältää tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta yhteisön rekisterissä voidaan varmistaa, että tehokkuuden parantamiseen, hallintokulujen hoitoon ja laadunvalvontatoimiin liittyvät jäsenvaltioiden aloitteet ovat mahdollisia.”

22) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditoitua koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä yhteisön järjestelmässä, rekisterien toimintaa, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditoitua ja tämän direktiivin noudattamista.”

23) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Liitteiden muuttaminen

Liitteitä I, II a ja II b lukuun ottamatta tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 21 artiklassa säädettyjen raporttien ja direktiivin soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Liitteitä IV ja V voidaan muuttaa päästöjen tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen parantamiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

24) Lisätään 23 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

25) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, yhteisön järjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, mikäli komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen

a) 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee laitoksia, joita ei ole lueteltu liitteessä I; tai

b) 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen, jos sisällyttäminen koskee toimintoja ja kasvihuonekaasuja, joita ei ole lueteltu liitteessä I. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä.

2. Kun muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttäminen hyväksytään, komissio voi samaan aikaan antaa luvan lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja antaa muille jäsenvaltioille luvan tällaisten muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttämiseen.

3. Komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä voidaan antaa asetus sellaisia toimintoja, laitoksia ja kasvihuonekaasuja koskevasta päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista, joita ei luetella yhdistelmänä liitteessä I, jos tällainen tarkkailu ja raportointi voidaan toteuttaa riittävän tarkasti.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

26) Lisätään artikla seuraavasti:

”24 a artikla

Päästöjä vähentäviä hankkeita koskevat yhdenmukaistetut säännöt

1. Edellä 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu yhteisön järjestelmän piiriin.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet eivät saa johtaa päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan eivätkä haitata muiden, yhteisön järjestelmään kuulumattomien toimenpiteiden toteuttamista päästöjen vähentämiseksi. Toimenpiteitä hyväksytään vain, jos 24 artiklan mukainen sisällyttäminen ei ole mahdollista, ja yhteisön järjestelmän seuraavassa uudelleentarkastelussa on harkittava näiden päästöjen kohtelun yhdenmukaistamista kaikkialla yhteisössä.

2. Voidaan hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön tason hankkeiden hyvittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltio voi kieltäytyä myöntämästä päästöoikeuksia tai hyvityksiä tietyntyyppisten hankkeiden osalta, joilla vähennetään kasvihuonekaasujen päästöjä sen omalla alueella.

Tällaiset hankkeet toteutetaan sen jäsenvaltion hyväksynnän perusteella, jossa hanke toteutetaan.”

27) Lisätään 25 artiklaan kohdat seuraavasti:

”1 a. Yhteisön järjestelmän ja muiden sellaisten muissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten yhteensopivien päästökauppajärjestelmien, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu, välillä voidaan tehdä sopimuksia päästöoikeuksien pakollisesta tunnustamisesta.

1 b. Kolmansien maiden tai osavaltioiden tai alueellisten hallintoyksiköiden kanssa voidaan tehdä muita kuin sitovia järjestelyjä yhteisön järjestelmän tai muiden kasvihuonekaasujen sellaisten pakollisten päästöjärjestelmien soveltamisalaan kuuluvien päästöjen hallinnollisesta ja teknisestä yhteensovittamisesta, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.”

28) Korvataan 27, 28 ja 29 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien pienten laitosten poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan yhteisön järjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoidut päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna ja, jos niissä

suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 35 megawattia, ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

- a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;
- b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;
- c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään;
- d) se julkaisee a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot julkisesti kommentoitaviksi.

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.

2. Jos kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tiedot on ilmoitettu julkisesti kommentoitaviksi, komissio ei esitä vastalauseita seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, ilmoitus katsotaan hyväksytyksi.

Kun päästöoikeudet on palautettu sen ajanjakson osalta, jonka laitos on yhteisön järjestelmässä, laitos jätetään järjestelmän ulkopuolelle ja jäsenvaltio ei saa enää myöntää sille maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan mukaisesti.

3. Kun laitos otetaan takaisin yhteisön järjestelmään 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille myönnetään kaikki 10 a artiklan mukaisesti myönnettävät päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaisille laitoksille myönnettävät päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huutokaupattava.

Kaikki tällaiset laitokset pysyvät yhteisön järjestelmässä päästökaupunkauden loppuajan.

4. Laitoksiin, jotka eivät olleet yhteisön järjestelmässä kaudella 2008–2012, voidaan soveltaa yksinkertaistettuja tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia päästöjen määrittämiseksi kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna.

28 artikla

Muutokset, jotka tulevat voimaan yhteisön hyväksytyä kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhteisö on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasupäästöjen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähennyssitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

- a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa yhteisön sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;
- b) kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut yhteisön tasolla siirtymiseksi kohti kunnianhimoisempaa 30 prosentin vähennystavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumuskautena tehty työ;
- c) yhteisön teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;
- d) kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen vaikutus muihin yhteisön talouden aloihin;
- e) vaikutus yhteisön maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;
- f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi yhteisön järjestelmään;
- g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tässä yhteydessä saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;
- h) tarve toteuttaa muita yhteisön politiikkoja ja toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutossäädös voi tulla voimaan, kun yhteisö hyväksyy kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästövähennyssitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämissopimusten oikeudenmukaiseen ja solidaarisuuteen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että toiminnanharjoittajat voivat tässä direktiivissä säädettyjen hyvitysten lisäksi käyttää sellaisista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennyyskiköjä tai muita hyväksytyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on sisällytettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan pakollisten vähennysten saavuttamiseen 1 kohdan mukaisesti avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden mukaan yhteisön toiminnanharjoittajat voivat 11 a artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen hankeperäisten hyvitysten lisäksi käyttää tarvittaessa muuntotyypisiä hankeperäisiä hyvityksiä tai kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen mukaisesti perustettuja muita mekanismeja.

5. Ehdotukseen on sisällytettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen voimaantuloon asti.

29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden avoimuutta ja joissa käsitellään toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi.”

29) Lisätään artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien hinta on yli kuutena peräkkäisenä kuukautena yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskimääräiseen hintaan kahtena edeltävänä vuonna yhteisön hiilimarkkinoilla, komissio kutsuu välittömästi koolle päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustetun komitean.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu hintojen kehitys ei vastaa markkinoiden perustekijöiden muutoksia, voidaan hintakehityksen voimakkuus huomioon ottaen hyväksyä jokin seuraavista toimenpiteistä:

- a) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat aikaistaa huutokaupattavan määrän osan huutokauppaamista;
- b) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat huutokaupata enintään 25 prosenttia uusien osallistujien varauksessa jäljellä olevista päästöoikeuksista.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

3. Toimenpiteissä otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 29 artiklan mukaisesti antamat kertomukset sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti toimittamat muut asiaankuuluvat tiedot.

4. Näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohdalliset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asetuksessa.”

30) Korvataan liite I tämän direktiivin liitteen I tekstillä.

31) Lisätään liitteet II a ja II b tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

32) Kumotaan liite III.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

Niiden on kuitenkin saatettava voimaan tämän direktiivin 1 artiklan 10 kohdassa lisätyn direktiivin 2003/87/EY 9 a artiklan 2 kohdan ja tämän direktiivin 1 artiklan 13 kohdassa muutetun direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013. Jäsenvaltioiden antamissa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säättävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Siirtymäsäännös

Direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2004/101/EY ja 2008/101/EY sekä asetuksella (EY) N:o 219/2009, säännöksiä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. NEČAS

LIITE I

Korvataan direktiivin 2003/87/EY liite I seuraavasti:

"LIITE I

TOIMINTOJEN LUOKAT, JOIHIN TÄTÄ DIREKTIIVIÄ SOVELLETAAN

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen, eikä yksinomaan biomassaa käyttäviä laitoksia.
2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos useampaa samaan luokkaan kuuluvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.
3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyyppiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.
4. Jos yksikköä käytetään toimintaan, jonka kynnsarvoa ei ilmaista nimellisenä kokonaislämpötehona, tämän toiminnan kynnsarvo on ensisijainen päätettäessä sen sisällyttämisestä yhteisön järjestelmään.
5. Jos minkä tahansa tässä liitteessä olevan toiminnon kapasiteettina ilmaistun kynnsarvon todetaan ylittyvän jossakin laitoksessa, kasvihuonekaasujen päästölupaan sisällytetään kaikki yksiköt, joissa poltetaan polttoaineita, paitsi ne yksiköt, joissa poltetaan ongelmajätteitä ja yhdyskuntajätteitä.
6. Tammikuun 1 päivästä 2012 alkaen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaikki lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle tai lähtevät sieltä.

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Mineraaliöljyn jalostaminen	Hiilidioksidi
Koksin tuotanto	Hiilidioksidi
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus tai sintraus, pelletointi mukaan lukien	Hiilidioksidi
Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto tai jalostus (rautaseokset mukaan luettuina) polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW. Jalostus kattaa muun muassa valssaamot, kuumennusuunit, hehkutusunit, takomot, valimot, pinnoituksen ja peittauksen.	Hiilidioksidi
Alumiinin primäärituotanto.	Hiilidioksidi ja perfluorihilivedyt
Alumiinin sekundäärituotanto polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Muiden kuin rautametallien tuotanto tai jalostus, mukaan luettuina seokset, puhdistus, valu ja niin edelleen, polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho (mukaan lukien pelkistiminä käytetyt polttoaineet) on yli 20 MW.	Hiilidioksidi

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
Sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkin tuotanto muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalkin tuotanto tai dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi kiertouuneissa tai muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Eristysmateriaalin valmistus mineraalivillasta käyttämällä lasia, kiveä tai kuonaa, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Massan valmistus puusta tai muista kuitumateriaaleista.	Hiilidioksidi
Paperin tai kartongin valmistus kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislauksjäännösten karbonointi polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Typpihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Adipiinihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Glykosaali- ja glykossyylihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Ammoniakin tuotanto	Hiilidioksidi
Suurissa erissä tuotettavien orgaanisen kemian kemikaalien tuotanto, jossa käytetään krakkausta, reformointia, osittaista tai täydellistä hapetusta tai vastaavia menetelmiä ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 100 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Vetykaasun (H ₂) ja synteetikaasun tuotanto, jossa käytetään reformointia tai osittaista hapetusta ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 25 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalsinoidun soodan (Na ₂ CO ₃) ja natriumbikarbonaatin (NaHCO ₃) tuotanto	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen talteenotto tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista niiden kuljettamiseksi ja geologiseksi varastoitumiseksi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa.	Hiilidioksidi

Toiminnot	Kasvihuonekaasut
<p>Ilmailu</p> <p>Lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaa kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä.</p> <p>Tähän toimintaan eivät sisälly:</p> <p>a) muun kuin jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla kuljettavat lennot, jos tämä on osoitettu asianmukaisesti lentosuunnitelmassa;</p> <p>b) sotilasilma-aluksilla suoritettavat sotilaslennot sekä tulli- ja poliisilennot;</p> <p>c) asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat etsintä- ja pelastustoimintaan liittyvät lennot, palonsammutuslennot, humanitaariset avustuslennot ja kiireelliset sairaankuljetuslennot;</p> <p>d) lennot, jotka suoritetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 2 määriteltyjen näkölentösääntöjen mukaisesti;</p> <p>e) lennot, jotka päättyvät ilma-aluksen lähtölentopaikalle ja joiden aikana ei ole tehty välilaskua;</p> <p>f) yksinomaan lentolupakirjan saamista tai, kun kyseessä on ohjaamomiehistö, kelpuutuksen saamista varten suoritettavat koululennot, joiden lentosuunnitelmissa on asianmukainen merkintä tästä; lentoja ei saa käyttää matkustajien ja/tai rahdin kuljettamiseen eikä ilma-aluksen siirtoon;</p> <p>g) yksinomaan tieteellistä tutkimusta varten tai ilma-alusten, ilma-alusten laitteiden tai maalaitteiden tarkastamista, testaamista tai hyväksyntää varten suoritettavat lennot;</p> <p>h) lennot sellaisilla ilma-aluksilla, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kg;</p> <p>i) lennot, jotka suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisesti asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden puitteissa perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määritellyillä syrjäisimmillä alueilla olevilla reiteillä tai reiteillä, joilla tarjottu kapasiteetti on korkeintaan 30 000 paikkaa vuodessa; ja</p> <p>j) lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa kaupallisen lentoliikenteen harjoittaja, joka joko</p> <ul style="list-style-type: none"> — suorittaa alle 243 lentoa kolmen peräkkäisen neljän kuukauden jakson aikana, tai — jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 10 000 tonnia vuodessa. <p>Tätä kohtaa sovellettaessa lasketaan mukaan myös lennot, joilla kuljetetaan yksinomaan jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla.”</p>	<p>Hiilidioksidi</p>

LIITE II

Lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet II a ja II b seuraavasti:

"LIITE II a

Jäsenvaltioiden 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien prosenttiosuuskorotukset, joiden tarkoituksena on yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistäminen yhteisössä päästöjen vähentämiseksi ja ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseksi

	Jäsenvaltion osuus
Belgia	10 %
Bulgaria	53 %
Tšekki	31 %
Viro	42 %
Kreikka	17 %
Espanja	13 %
Italia	2 %
Kypros	20 %
Latvia	56 %
Liettua	46 %
Luxemburg	10 %
Unkari	28 %
Malta	23 %
Puola	39 %
Portugali	16 %
Romania	53 %
Slovenia	20 %
Slovakia	41 %
Ruotsi	10 %

LIITE II b

NIIDEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN JAKAUTUMINEN, JOTKA JÄSENVALTIOT HUUTOKAUPPAAVAT 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN C ALAKOHDAN MUKAISESTI ERÄIDEN JÄSENVALTIOIDEN VARHAISESSA VAIHEESSA KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISEKSI 20 PROSENTILLA TOTEUTTAMIEN PONNISTUSTEN HUOMIOON OTTAMISEKSI

Jäsenvaltio	Kiotoon pöytäkirjaan suhteutetun 2 prosentin jakautuminen prosenttiosuuksin ilmaistuna
Bulgaria	15 %
Tšekki	4 %
Viro	6 %
Unkari	5 %
Latvia	4 %
Liettua	7 %
Puola	27 %
Romania	29 %
Slovakia	3 %"